

Donosimo pozdravnu riječ gradonačelnice Siska Kristine Ikić Baniček na svečanosti u povodu obilježavanja Dana antifašističke borbe, što je održana 22.lipnja 2015. u parku Brezovica, kod Siska.

Poštovana Predsjednice Republike Hrvatske,

poštovani predsjedniče Vlade Republike Hrvatske,

poštovana potpredsjednice Hrvatskog sabora,

poštovani bivši predsjedniče Republike Hrvatske i poštovana bivša predsjednice Vlade Republike Hrvatske,

vaša ekselencijo veleposlaniče Kraljevine Norveške, predstavnici diplomatskog zbora,

župane sisačko-moslavački,

dragi partizani i antifašisti!

prije točno 74 godine grupa nevjerojatno hrabrih, uglavnom vrlo mladih ljudi, krenula je odavde, ispod Debelog Brijesta, na put koji je tragično završio za većinu njih, na put za koji su znali da ih vodi u pogibelj, ali na put za koji su svi oni duboko u sebi znali da je jedini ispravan, jedini mogući.

Kada su se postrojavali sigurna sam da nitko od njih nije razmišljao hoće li 74 godine kasnije na to isto mjesto doći itko da ih se prisjeti, da se sjeti njihove žrtve. Sigurno tada nisu razbijali glavu o svojoj povijesnoj ulozi jer su imali druge brige na pameti. Svojim činom oni su se usudili suprotstaviti najvećoj vojnoj sili koju je svijet ikada vidio. Usudili su se suprotstaviti toliko moćnom i zastrašujućem neprijatelju kojem su se u to vrijeme predavali i znatno veći i moćniji narodi. Da je Hrvatska u drugom svjetskom ratu učinila samo tu jednu, jedinu stvar, da je samo prva među okupiranim državama Europe moćnom ratnom stroju nacizma rekla ne, bilo bi to dovoljno da nas se kao narod svrsta među antifašiste, među sve one koji su bili spremni oduprijeti se zlu i dotad nezamislivoj sili. Međutim, mi danas dobro znamo da je žrtva koju su podnijeli da bi i Hrvatska bila svrstana među države antifašističke koalicije bila neusporedivo veća jer većina njih nije dočekala kraj rata živa.

Tu žrtvu su podnijeli pod simbolom koji im je tada jedini služio kao moralni kompas za razlikovanje dobra i zla. Učinili su to kao komunisti sa crvenom zvijezdom peterokrakom na čelu, petokrakom koja je bila simbol njihove spremnosti da se žrtvuje za nešto veće od njih, za nešto vrijednije čak i od njihovih života. U to vrijeme su u moralnom glavinjanju zapeli mnogi čelnici europskih država, pa tako i dotadašnji predstavnici i vođe hrvatskog naroda, ali zahvaljujući Vladi Janiću Capi i najboljim mladim ljudima koji su u tom trenutku živjeli u Sisku, Sisak prvi, a potom Dalmacija, Banija i cijela Hrvatska, odabrali su svjetlo i ispravan put koji im je u tom trenutku nudila samo zvijezda petokraka.

Antifašizma bez crvene zvijezde ne bi bilo i danas smo prisiljeni, iz pijeteta i sjećanja na njih, to ovdje ponoviti i jasno reći. Revizionisti svih boja i svih odora pokušavaju učiniti sve da tu istinu sakriju, relativiziraju. Ako u tome uspiju mi kao narod gubimo svoj identitet i svoje temeljno anifašističko i demokratsko usmjerenje. Mi smo slobodna i suverena država jer smo i 1941. i

1991. izabrali teži ali ispravni put i jer smo jednako 41., kao 91. znali prepoznati što je moralno ispravno i kojim putem moramo krenuti. Zato je ovo naše okupljanje iz godine u godinu zalognjima da nikada nismo skrenuli s njihovog puta i da i danas dobro znamo koji je pravi put, put koji su nam oni zacrtali.

Smrt fašizmu – sloboda narodu!